

Pjotr Akopov,: USA naznačili Európe, aby sa sama vysporiadala s ukrajinskou krízou

- CZ24 News | 13. dubna 2023

USA/EU: Ak Európa nechce byť „podporovateľom Ameriky“, potom sa Spojené štáty musia zamerať na Čínu a nechať Starý svet, aby sa s Ukrajinou vysporiadal sám.

Toto ešte nie je ultimátum, ale návrh, ktorý vyslovil senátor Marco Rubio (z opozičnej Republikánskej strany, ale s veľkou pravdepodobnosťou vyhrať na budúci rok voľby) v reakcii na vyjadrenia francúzskeho prezidenta Emmanuela Macrona, ktoré vyslovil v rozhovore pre portál „Les Echos“. Rubio vyčítal spojencom nevďak.

„Sme silne angažovaní na Ukrajine. Na európsku vojnu mŕime veľa peňazí. A podporil som to, pretože si myslím, že je v národnom záujme USA byť spojencami našich spojencov. Ale ak v skutočnosti Macron hovorí za celú Európu a ich postoj je teraz taký, že si nebudú vyberať stranu medzi USA a Čínou kvôli Taiwanu, možno by sme si aj my nemali vyberať stranu. Možno by sme mali povedať, že sa zameriame na Taiwan a hrozby, ktoré predstavuje Čína, zatiaľ čo vy sa zamerajte na Ukrajinu a Európu.“

Čo spôsobilo hnev u populárneho republikánskeho senátora? Rozhovor francúzskeho prezidenta, ktorý poskytol „Les Echos“ po návrate domov z Číny. Macron povedal, že už „vyhral ideologický boj o strategickú autonómiu Európy“: pred piatimi rokmi, keď o tom prvýkrát hovoril, to nikto nebral vážne, ale teraz o tom všetci diskutujú.

Podľa neho je potrebné vybudovať silu európskeho vojensko-priemyselného komplexu, znížiť závislosť od „exteritoriality amerického dolára“ a vo všeobecnosti odolávať tlaku, kvôli čomu sa Európa „ukazuje byť zapletená do kríz, ktoré nie sú naše, čo jej bráni v budovaní strategickej autonómie“.

„Paradoxom je, že zachvátení panikou sa považujeme len za nasledovníkov Ameriky. Európania musia odpovedať na otázku – je v našom záujme vnucovať tému Taiwanu? Nie. Horšie by bolo myslieť si, že my Európania by sme si mali vziať príklad z americkej agendy, prispôbiť sa americkému rytmu a prehnanej reakcii Číny. Prečo by sme mali ísť tempom, ktoré zvolili iní? Musíme sa zobudiť.“

Je jasné, že Peking si takéto zdôvodnenie rád vypočuje – veď Čína tlačí Európanov práve k tomuto, práve nezávislosť a starosť o ich vlastné, európske záujmy od nich očakáva. Ak v tomto duchu hovoril Macron so Si Ťin-pchingom, tak sa to prezidentovi Čínskej ľudovej republiky páčilo. To však neznamená, že čínske vedenie zvýši podiel na oddelení (presnejšie relatívnej autonómii) Európy od Spojených štátov, pretože aj keď zoberieme Macronove slová vážne, Peking má veľa dôvodov pochybovať o schopnosti Európy brániť európske záujmy a dištancovať sa od Spojených štátov.

Aspoň v otázke Taiwanu, čo je v skutočnosti pre Američanov najpohodlnejší spôsob, ako ovplyvniť európsko-čínske vzťahy. Áno, Francúzsko a Nemecko sa v súvislosti s taiwanským problémom správajú mimoriadne opatrne, ale v EÚ už Anglosasi preháňajú tému Taiwanu cez Litvu a Českú republiku. Áno, a celoeurópske štruktúry – od Európskeho parlamentu po Európsku komisiu na čele s Ursulou von der Leyenovou – sú oveľa náchylnejšie na „taiwanskú provokáciu“. To znamená, že

Peking má malú nádej na európsku vôľu, bez ohľadu na to, ako veľmi sa Macron snaží všetkých presvedčiť o serióznom postoji.

Zároveň je však očividná nevôľa amerických politikov s európskou nevďačnosťou – aj pokusy vyhnúť sa presunu „atlantickej solidarity“ na pacifický front vnímajú veľmi nervózne. Takže je treba pochopiť, že Marco Rubio má oveľa bližšie k Trumpovi ako k Bidenovi, čo znamená, že viac odráža náladu tej časti americkej elity, ktorá považuje Spojené štáty za Bohom vyvolenú supervelmoc a nie za nosnú konštrukciu na vybudovanie globálneho svetového super-impéria.

Pre takýchto amerických národovcov (ako je Rubio) sú európski spojenci zaujímaví ako asistenti v nadchádzajúcej „bitke storočia“ s Čínou, aby si Spojené štáty udržali svetové prvenstvo. A pre globalistických intervencionalistov sú všetky mocnosti len stavebnými kameňmi pri budovaní jednotného svetového poriadku a Európa sa tu od Ameriky neliší. Vojna na Ukrajine (ktorá môže hrať proti Európe a Rusku) preto pre nich nie je o nič menej dôležitá ako zadržiavanie Číny v indicko-pacifickej oblasti.

Teraz je Rubiova hrozba absolútne nereálna – jedinou šancou na jej realizáciu nie je len Trumpov návrat do Bieleho domu, ale aj získanie skutočných mocenských pák, teda jeho víťazstvo nad „deep state“. Je na to málo predpokladov – aj keď tu budeme hovoriť o skutočnej revolúcii, a preto je ťažké ju predpovedať.

A kým v Spojených štátoch vládnu globalisti, nemôže dôjsť k presunu zodpovednosti za Ukrajinu na Európu – jednoducho preto, že Anglosasi si dobre uvedomujú, že Európania, ponechaná sami na seba, nebude mať záujem pokračovať v ukrajinskom konflikte a okamžite sa pokúsi nejakým vyjednávať s Moskvou. Čo, mierne povedané, nie je pre Washington vôbec výhodné.

AUTOR: Pjotr Akopov

[ZDROJ](#)

Překlad: N.F.